

- 1 Casa Castellarnau
- 2 Volta del Pallol
- 3 Muralles (Passeig Arqueològic)
- 4 Casa Canals
- 5 Circ romà-Pretori
- 6 Amfiteatre
- 7 Fòrum de la Colònia
- 8 Pedrera del Mèdol
- 9 Aqüeducte de les Ferreres

CAT

Casa Canals

MIHIT
MUSEU
D'HISTÒRIA
DE TARRAGONA

TARRAGONA
ES CONNECTA
AMB LA CULTURA

Tarragona 2016
Cooperació de Catalunya a la Capital Autònoma de la Catalunya del Sud

BÉ CULTURAL D'INTERÈS LOCAL (BCIL)

Casa Canals

La Casa Canals es troba al nucli històric de la ciutat, conegut com la Part Alta. La investigació arqueològica ha documentat l'existència d'un important edifici del segle XV en aquest mateix indret, amb almenys dues plantes i fonamentat sobre grans arcs apuntats, reformat al segle XVI. Aquesta construcció fou destruïda durant la Guerra dels Segadors (1640-1652). L'actual edifici degué bastir-se a final del segle XVIII, ja que presenta l'estructura pròpia de les cases senyorívoles d'aquesta època.

La primera referència a la família Canals com a propietària de l'immoble es relaciona amb les reformes efectuades en les cases dels números 1 a l'11 del carrer d'en Granada per tal d'hostatjar el rei Carles IV, la seva esposa M. Lluïsa i el seu seguici de l'11 al 15 de novembre de 1802, amb motiu de la inauguració del port de Tarragona. Els monarques van poder gaudir des dels balcons, acabats d'obrir a la muralla romana que pren la funció de mur exterior est de la casa, d'àmplies vistes al mar i també dels actes festius que se celebraren en el seu honor. Els Canals, originaris de Reus, posseïen títols nobiliaris i es van emparentar amb altres famílies distingides de la ciutat, com per exemple Joaquim Canals, casat amb M. Antònia de Castellarnau l'any 1852. Aquest va ser el moment de màxim esplendor de l'edifici, i d'aquesta època data la major part del mobiliari. El saló de ball presenta

decoració neoclàssica a les parets i al sostre. Són també remarcables els miralls i el cadirat isabelins, així com les tres aranyes de la primera meitat del segle XIX. Els extrems del saló estan presidits per un quadre de M. Antònia de Castellarnau i un altre de Joaquim Canals. L'oratori familiar es cobreix amb una cúpula i està decorat amb els escuts de la família i la creu de Malta, ja que Joaquim Canals fou cavaller de l'Orde de Sant Joan de Jerusalem. Els dormitoris presenten avantcambra i alcova, separades per arcs d'estil neoclàssic. Els mobles que poden observar-se a les habitacions, a les sales d'estar i al menjador es daten entre els segles XVIII i el XX, amb exemples d'estil neobarroc, Lluís XV, neoclàssic, alfonsí o isabelí. El jardí romàntic amb una font de rocalla no es troba arran de carrer, sinó a la planta noble. La casa va estar habitada per la família Canals fins al darrer terç del segle XX. L'any 1992 va ser adquirida per la Generalitat de Catalunya, que finalment va cedir-la a l'Ajuntament de Tarragona, que l'obrí al públic com a museu l'any 2006.

